

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж1 у 138/2018
13.11.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Катарина Манојловић Андрић, у предмету предлагача АА из ..., ... ББ из ..., ... ВВ из ..., ... ГГ из ..., ... ДД из ..., ... ЂЂ из ..., ... ЕЕ из ..., ... ЖЖ из ..., ... ЗЗ из ..., ... ИИ из ..., ... ЈЈ из ..., ... КК из ..., ... ЛЛ из ..., ... ЉЉ из ..., ... ММ из ..., ... НН из ..., ... ЊЊ из ..., ... ОО из ..., ... ПП из ..., ... РР из ..., ... СС из ..., ... ТТ из ..., ... ЋЋ из ..., ... УУ из ..., ... ФФ из ..., ... ХХ из ..., ... ЦЦ из ..., ... ЧЧ из ..., ... ШШ из ..., ... АА1 из ... код ..., ББ1 из ..., ВВ1 из ..., ГГ1 из ..., ДД1 из ..., ЂЂ1 из ..., ... ЕЕ1 из ..., ... ЖЖ1 из ..., ... ЗЗ1 из ..., ... ИИ1 из ..., ЈЈ1 из ..., КК1 из ..., ... ЛЛ1 из ..., ЉЉ1 из ..., ... ММ1 из ..., ... НН1 из ..., ЊЊ1 из ..., ОО1 из ..., ... ПП1 из ..., РР1 из ..., СС1 из ..., ТТ1 из села ... код ..., ЋЋ1 из ..., ... УУ1 из ..., ФФ1 из ..., ... ХХ1 из ..., ... ЦЦ1 из ..., ... ЧЧ1 из ..., ... ШШ1 из ..., ... АА2 из ..., ... ББ2 из ..., ... ВВ2 из ..., ... ГГ2 из ... код ..., ДД2 из ..., ... ЂЂ2 из ... код ..., ЕЕ2 из ..., ... ЖЖ2 из ..., ЗЗ2 из ... код ..., ИИ2 из ..., ЈЈ2 из ... код ..., КК2 из ..., ... ЛЛ2 из ..., ... ЉЉ2 из ..., ... ММ2 из ..., ... НН2 из ..., ... ЊЊ2 из ..., ... ОО2 из ..., ... ПП2 из ..., ... РР2 из ..., СС2 из ..., ... ТТ2 из ..., ... ЋЋ2 из ..., ... УУ2 из ..., ... ФФ2 из ..., ... ХХ2 из ..., ЦЦ2 из ..., ... и ЧЧ2 из ..., чији је заједнички пуномоћник Јасмина Михаиловић, адвокат из ..., ... одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Управног суда Р4 у 217/2018 од 11.10.2018. године, у предмету заштите права на суђење у разумном року, донео је 13.11.2018. године, без испитног поступка

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена жалба предлагача наведених у уводу.

Образложење

Предлагачи су дана 19.10.2018. године поднели Врховном касационом суду, преко Управног суда, жалбу против решења Управног суда Р4 у 217/18 од 11.10.2018. године, којим је одбијен њихов приговор ради убрзања поступка у предмету Управног суда 6У 9630/18, као неоснован.

Поступајући по жалби предлагача, без спровођења испитног поступка, у смислу одредаба чл. 16 и 17. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“, број 40/15), Врховни касациони суд је нашао да је жалба недозвољена.

Одредбом члана 16. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року је прописано да се жалба подноси председнику суда који је одлучивао о приговору, а према ставу 2. истог члана он одмах доставља председнику непосредно вишег суда

жалбу и списе предмета и председник непосредно вишег суда води поступак по жалби и одлучује о њој.

Према одредби члана 17. став 1. истог закона, председник непосредно вишег суда решењем одбацује или одбија жалбу без испитног поступка, или води испитни поступак, а према ставу 2. наведеног члана жалба се одбацује ако је непотпуна, ако ју је поднело неовлашћено лице, ако је преурањена, неблаговремена, ако се лице одрекло права на жалбу или ако је повукло жалбу, или нема правни интерес за њу, при чему је жалба непотпуна ако није потписана или ако из њене садржине не може да се утврди које решење се побија. Одредбом члана 17. став 3. наведеног закона је прописано да против решења о одбацивању жалбе није дозвољена жалба.

О жалби је одлучивао судија одређен Годишњим распоредом послова у суду сагласно одредби члана 16. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, којом је прописано да председник непосредно вишег суда може годишњим распоредом послова да одреди једног судију или више судија да поред њега воде поступак и одлучују по жалбама.

Према стању у списима предмета Управног суда Р4 у 217/18 и 6У 9630/18, поступајући судија Управног суда је решењем од 11.10.2018. године одбио приговор предлагача ради убрзања поступка у предмету Управног суда 6У 9630/18, у коме је поступак окончан пресудом од 27.09.2018. године којом је тужба предлагача уважена.

С обзиром на то да се, према одредби члана 5. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року, приговор и жалба могу поднети само док се поступак не оконча, Врховни касациони суд налази да је у конкретном случају жалба недозвољена, јер је поднета Врховном касационом суду 19.10.2018. године, а поступак у предмету Управног суда 6У 9630/18 окончан је пресудом од 27.09.2018. године.

Имајући у виду изложено, Врховни касациони суд је, на основу члана 17. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, одбацио жалбу доносећи одлуку као у диспозитиву.

Иако је жалба предлагача недозвољена, Врховни касациони суд мора да укаже на то да приговор који су предлагачи поднели ради убрзања поступка у предмету Управног суда 6 У 9630/18 представља злоупотребу права на појединачну представку због пропуста пуномоћника предлагача да суд обавести да је Одлуком Уставног суда Уж 8636/2015 од 11.01.2018.године усвојена уставна жалба предлагача и утврђено да им је у управном поступку који се води пред Министарством унутрашњих послова – Дирекција полиције - Полицијска управа у Пожаревцу у предмету број ... повређено право на суђење у разумном року и сваком подносиоцу уставне жалбе досуђена накнада нематеријалне штете у износу од 400 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате. Наиме, предлагачи су поводом истог управног поступка у коме је решавано о њиховим захтевима за додатак на плату, након доношења наведене одлуке Уставног суда, покренули управни спор у предмету Управног суда 6У 9630/18, а затим 17.08.2018.године поднели приговор ради убрзања поступка у том предмету захтевајући да им се утврди повреда права на суђење у разумном року у управном спору који је трајао непуна три месеца, али указујући на дуго трајање управног поступка који му је претходио. При томе, нису обавестили Управни суд да им је Одлуком Уставног суда већ утврђена повреда права на суђење у

разумном року у управном поступку, што је могло бити од утицаја на доношење одлуке о приговору ради убрзања поступка. Пропуст подносиоца представке да суд обавести о битном доказу за разматрање предмета представља у пракси Европског суда за људска права једну од ситуација у којима је тај суд утврђивао злоупотребу права на представку (види, на пример, Al-Nahif против Бугарске, број 50963/99, став 89, од 20. јуна 2002. године), јер онемогућава неометано вођење поступка и правилно одлучивање о представи.

Судија
Катарина Манојловић Андрић, с.р.

Поука о правном леку.

Против овог решења није дозвољена жалба у смислу члана 21. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић